

ת"פ 38648/09/18 - מדינת ישראל נגד יורם לוסקי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' ס. הנשיאה, השופט אליהו ביתן

06 ביוני 2019 ת"פ 38648-09-18
מדינת ישראל נ' לוסקי(עציר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: יורם לוסקי (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר דיוני במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הן עיקריהן:

בתאריך 18.09.18 בסמוך לשעה 06:20, ש.ק. הגיע ברכבו לבית קפה מסוים באשקלון, עצר בסמוך ויצא מהרכב כדי לקנות לעצמו קפה וסיגריות. בצאתו מהרכב, כיבה את המנוע, סגר את הרכב אך לא נעל אותו, והשאיר את מפתח הרכב בתוך מתג ההנעה. בעת שהיה בגבו אל הרכב, הגיע הנאשם, פתח את דלת הרכב והתיישב במושב הנהג על מנת לגנוב את הרכב. המוכר בבית הקפה הבחין במעשה הנאשם והתריע על כך בפני המתלונן. המתלונן רץ מיד לעבר הרכב, זיהה את הנאשם המוכר לו משכונת מגוריו, וצעק לעברו שיעזוב את רכב. הנאשם לא שעה לבקשת המתלונן, הניע את הרכב ונסע במהירות מהמקום כשדלת הנהג פתוחה והמתלונן עומד בסמוך לה. כתוצאה ממעשה הנאשם המתלונן נחבט מדלת הנהג, נזרק קדימה ונחת על הכביש כשפניו מוטחות באספלט. הנאשם המשיך בנסיעה פראית ונהג ברכב כברת דרך מסוימת, עצר את הרכב ונמלט כשהוא מותיר את הרכב ברחוב.

כתוצאה מנפילת המתלונן, נשברו שתי שיניו הקדמיות, והוא סבל מדימום בלוע ומכאב בפניו. הוא פונה לבית החולים ושוחרר באותו היום.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כאמור, הוא הורשע בעבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין; נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961; ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תשל"ל-1970.

טיעוני הצדדים

1. ב"כ המאשימה עמד על הערכים החברתיים שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם ועל חומרת הפגיעה בהם; טען שעבירת גניבת הרכב הוכרה בפסיקה כ"מכת מדינה" הגורמת לפגיעה כלכלית קשה הן לפרט והן לציבור, ושמדיניות הענישה לגביה מחמירה. והדגיש את הצורך בהרתעת עבריינים פוטנציאליים. ציין כי הנאשם לא שעה לבקשת המתלונן לעזוב את הרכב, ושתוך כדי נסיעתו הפראית המתלונן נפגע מהרכב והוטח אל הכביש. עוד ציין, שהנאשם נהג ברכב מבלי שיש ברשותו רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח. הפנה לפסיקה. ועתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש הראוי לנאשם, ציין את העובדה שהנאשם נטל אחריות, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי, ומאידך את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל 26 רישומים בעבירות אלימות, רכוש, עבירות כלפי שוטרים ועובדי ציבור, הפרת הוראה חוקית, סמים ועוד, ואת העובדה כי את העבירה בתיק זה הנאשם ביצע בעוד תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי מת"פ 49644-06-15 של בית משפט השלום באר שבע. עוד הוסיף,

כי שיקולי הרתעת היחיד והרבים מצדיקים החמרה בעונשו של הנאשם, ועתר להעמיד את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם שהוצע, להפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ 49644-06-15 הנ"ל, במצטבר לעונש שיוטל כאן, ולהטיל עליו בנוסף מאסר על תנאי ממושך ומרתיע, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, ופיצוי משמעותי למתלונן. הגיש את המרשם הפלילי של הנאשם ואת גזר הדין של בית משפט השלום בו הוטל המאסר על תנאי בר ההפעלה.

2. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם בן 57. טען כי אמנם הוא בעל עבר פלילי שריצה עונשי מאסר קודמים, אולם רוב העבירות שביצע קשורות לשימוש בסמים וגם היום הוא משתמש בסמים. טען כי הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון ולקח אחריות מלאה על מעשיו וכי הצדדים לא הצליחו להגיע להסדר עונשי משום שהמאשימה התנתה את ההסדר בתשלום פיצוי מוסכם מראש, ולנאשם אין יכולת כלכלית לעמוד בכך, וטען כי מדיניות כזו מפלה ואינה הוגנת. אשר לעבירה, הדגיש כי הנאשם אכן גנב את רכבו של המתלונן אך בשלב מסוים עזב את הרכב, ומוסכם על הצדדים שהרכב הוחזר למתלונן כעבור כמה שעות מבלי שנגרם לרכב נזק כלשהו. עוד טען, כי הנאשם לא ניסה לדרוס את המתלונן, אלא המתלונן הוא זה שקפץ על הרכב. וכי בסופו של דבר המתלונן שוחרר מבית חולים בו ביום. טען שהנאשם סובל ממחלת נפש ומטופל במב"ן, ושנתון זה רלוונטי לענישה, הגם שהנאשם איננו טוען כי הוא לא היה אחראי למעשיו או איננו כשיר לעמוד לדין. ציין שהעבירות בהן הורשע הנאשם מצויות בסמכות בית משפט שלום, וטען כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה אינה רלוונטית לעניינו ומתייחסת לנסיבות חמורות בהרבה. טען כי במספר רב של תיקי גניבת רכב נקבעים מתחמי ענישה של עבודות שירות. וטען כי בנסיבות עניינו, ובהתחשב במצבו הנפשי של הנאשם, בלקיחת האחריות על המעשים, בחיסכון בזמן שיפוטי, בחבלה הקלה שנגרמה למתלונן ובהשבת הרכב תוך זמן קצר, יש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, העצור מיום האירוע- 18.09.18.

3. הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה

1. הנאשם הורשע בעבירות של גניבת רכב, חבלה חמורה, נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. מעשי הנאשם נעשו ברצף אחד, בסמיכות זמנים ומקום, מתוך אותה כוונה פלילית והם קשורים זה לזה באופן שיש לראות בהם אירוע אחד. משכך, יש לקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ולגזור עונש כולל לעבירות שביצע הנאשם.

2. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות כאן הם בין היתר, שמירת החיים והגוף, הזכות לקניין, הזכות לכבוד, והזכות לביטחון ושלווה. בהתחשב בנסיבות גניבת הרכב, בנסיבות הפגיעה במתלון ובאופי הפגיעה שנגרמה למתלון, יש לקבוע שמידת הפגיעה בערכים החברתיים האמורים הינה ברמה בינונית.

3. הקול הברור העולה מפסיקת בתי המשפט לעניין גניבת רכבים הינו של חומרה.

"כל מקרה לנסיבותיו, אך המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך." -ע"פ 11194/05 **עטיה אבו סביט נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.05.2006)

ומדיניות הענישה בעבירות האלימות הינה, מימים ימימה, של חומרה מובהקת.

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, **ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה**. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. **יצא הקול וידעו הכל כי מי שירשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר...**" (ע"פ 8314/03 רג'ח נ' מדינת ישראל תק על 2005 (2) 3016)

4. הלכה למעשה, בתי המשפט מטילים עונשי מאסר בפועל על עבירת גניבת רכב -

בעפ"ג 43434-01-19 **אבו עאמר עמיר נ' מ"י** (09.06.15) המערער נכנס לתוך רכב שלא שייך לו, הניע אותו ונסע מהמקום. בית המשפט הרשיע אותו בעבירות של, גניבת רכב, ונהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, קבע שמתחם העונש ההולם הניע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילה. ערעור המערער על חומרת העונש נדחה.

בעפ"ג (י-ם) 69797-03-18 **פארס עקראוי נ' מ"י** (פורסם בנבו, 20.02.19) המערער הגיע בשעות צהריים לחניון כלי רכב והתנהג באופן שנחזה שהוא בעליו של רכב שחנה בחניון. בשלב מסוים הוא נכנס לרכב, התניע אותו באמצעות מפתח שהיה בתוכו, תוך הסתייעות בקוד הסודי שהיה רשום על פתק ברכב, וגנב את הרכב, מתוך כוונה למכור אותו באזור יהודה ושומרון. המערער נתפס זמן קצר לאחר מכן, כאשר ניידת נסעה אחרי הרכב והשוטרים סימנו לו לעצור, באמצעות סירנה וכריזה. המערער, שהבחין בניידת, ביצע "פניית פרסה" במהירות גבוהה וסיכן רכבים על הכביש. בעת מעצרו הוא אף פגע עם הרכב בניידת, וגרם לה לנזק קל. המערער הודה והורשע בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 9 חודשי מאסר בפועל; מאסר על-תנאי; קנס; פסילה ופסילה על תנאי.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו וקבע-

"לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה, כי לא קמה עילה להתערב בגזר-דינו המפורט והמנומק של בית-משפט קמא, וכי דין הערעור להידחות..."

באשר למתחם הענישה.. מנעד הענישה בעבירות של גניבת רכב הוא רחב, וכל מקרה נדון לפי נסיבותיו. בענייננו, לא מצאנו מקום להתערב בהחלטת בית-משפט קמא בעניין מתחם הענישה ההולם, שכאמור הרף התחתון שבו כולל מאסר בפועל של ממש; וזאת, בפרט, לנוכח נסיבות ביצוע העבירות. אמנם מדובר בגניבת רכב שלא תוכננה מראש, אשר לא כללה "פריצה אלימה" לרכב. ואולם, מדובר בגניבת רכב מתוכננת, כאשר המערער הציג עצמו בחניון כבעל הרכב, וגנב את הרכב אגב נסיעה בו לכיוון אזור יהודה ושומרון, מתוך כוונה למכור שם את הרכב הגנוב. הנסיבות חמורות גם בשל העובדה שהמערער נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, וזאת תוך יצירת סיכון לו ולמשתמשים ברכב, כמפורט בעובדות כתב-האישום המתוקן, למרות שמכתב האישום המתוקן נמחקה הוראת החיקוק של נהיגה בפזיזות."

ברע"פ 1052/17 **מחמד ג'ברין נ' מ"י** (פורסם בנבו, 12.03.2017) המבקש נכנס לאולם אירועים, נטל מפתחות של רכב מתיקו של המתלונן, יצא מהאולם, נכנס לרכב, אסף ממקום סמוך אדם נוסף ונסע לכיוון דהריה. כאשר הוא הגיע עם הרכב למחסום, הוא נעצר על ידי שוטר, ובמענה לשאלת

השוטר אודות הרכב, מסר כי אין ברשותו רישיון נהיגה, וכי הרכב שייך לאמו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר בפועל, ודן את המבקש ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את תקופת המאסר בפועל על 8 חודשים.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש וקבע-

"בנסיבות המקרה דנן, סבורני כי העונש שהושת על המבקש אינו סוטה כלל, ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות. מטעמים אלו בלבד, דין הבקשה להידחות."

5. העונשים שבתי המשפט מטילים על עבירת החבלה חמורה, חמורים יותר מאלה המוטלים על עבירת גניבת הרכב, וכוללים תקופות מאסר משמעותיות-

בע"פ 4771/14 **אדהם ענאיה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.09.14) דובר במערער צעיר כבן 26, אב לשני ילדים, ששהה שלא כדין בישראל. בשהותו בישראל הכיר את המתלוננת וניהל איתה קשר רומנטי משך כשנה. לאחר ויכוח נוקב בין המערער למתלוננת, יצאה המתלוננת מהרכב והמערער ביקש לברוח ממנה. בעוד המתלוננת רצה אחריו, הוא פתח בנסיעה לאחור, בידיעה שהמתלוננת מאחורי הרכב, ופגע בה. המתלוננת נפלה לאחר מעוצמת הפגיעה ונחבלה. והמערער נמלט מהמקום ברכב.

המערער הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובעבירות של שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה ללא רישיון (ריבוי עבירות), ונהיגה ללא ביטוח רכב (ריבוי עבירות), ושהייה בלתי חוקית בישראל (ריבוי עבירות).

בית המשפט המחוזי הטיל עליו **24 חודשי מאסר בפועל**.

בית המשפט העליון דחה את ערעורו וקבע-

"... אין להקל ראש בעבירות שבביצוען הודה המערער, ואנו סבורים כי העונשים שהושתו עליו אינם חורגים בצורה משמעותית לחומרה. המערער נסע ברכב לאחר בידועו שהמתלוננת מצויה במקום, כשהוא אדיש לאפשרות הפגיעה בה, והוא אכן פגע בה. יתר על כן, המערער נטל בלא רשות את רכבו של אחר ונהג בו מספר פעמים ללא רישיון וללא ביטוח, ולבסוף נטש אותו בסמוך לביתו באזור. נוסף על כל אלה, המערער שהה בישראל ללא אישור כדן, כשהוא נוהג לצאת לאיו"ש ולחזור ולהיכנס לישראל, וזאת במשך תקופה בת כשלושה חודשים.

בע"פ 7899/12 **עיסא אל סעדי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.03.13) דובר במערער אשר לאחר דין ודברים עם אדם אחר שהלך ברחוב עם חבריו, נסע עם רכבו כך שקדמת הרכב הופנתה כלפי החבורה, והחל לנסוע במהירות לכיוונה. כתוצאה מכך, הרכב פגע באחד מהם (להלן: "הנפגע"), והפילו אל הכביש. לאחר מכן, המערער המשיך בנסיעה, פגע בנפגע עם גלגלי רכבו הקדמיים ועצר כשהנפגע שרוע על הכביש בצמוד

לגלגלי הרכב האחוריים. בשלב זה, החל אחר מהחבורה להכות ברכבו של המערער, בנסיון למנוע את המשך הנסיעה, ואולם, המערער נסע מעט לאחור, ואז החל שוב בנסיעה קדימה, כשהוא פוגע בנפגע עם הגלגלים האחוריים. לאחר מכן, המערער נמלט מן המקום מבלי להושיט עזרה ומבלי להודיע לרשויות או לכל גורם אחר. כתוצאה מן הפגיעה, נגרמו לאחר חבלות קשות, והוא נזקק לטיפול רפואי בבית החולים.

הוסכם בין הצדדים כי התביעה תעתור להטיל על המערער 18 חודשי מאסר בפועל והמערער יהיה חופשי בטיעונו. בית המשפט המחוזי גזר על המערער **18 חודשי מאסר בפועל**.

הערעור על חומרת העונש נדחה.

6. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות -

גניבת רכבו של המתלון לא תוכננה מראש. הרכב עמד לא נעול כשהמפתח במתג ההנעה, והנאשם ניצל את המצב ופעל כפי שפעל. וגם הפגיעה במתלון לא תוכננה, ואולם, הנאשם היה מודע להימצאות המתלון בקרבת הרכב ובכל זאת הוא נסע מהמקום בצורה שסיכנה את המתלון ואף גרמה לפגיעה פיזית בו.

הנאשם ביצע את העבירה בעצמו, לבדו.

אשר לנזק שנגרם - כאמור, המתלון נחבל מדלת הרכב, גופו נזרק קדימה והוא נחת על הכביש כשפניו מוטחות באספלט. שתי שיניו הקדמיות נשברו והוא סבל מדימום בלוע ומכאב בפניו. יש להניח שהוא חווה פחד ועלבון ונגרמה לו עגמת נפש.

באשר לרכב, הוא הוחזר למתלון מיד לאחר האירוע, ללא נזק.

הנזק שיכל להיגרם ממעשי הנאשם חמור ביותר. מנגנון פגיעה כפי שהיה כאן - היזרקות הגוף כתוצאה מפגיעת רכב הנוסע בתנופה חזקה ונחיתה עם הפנים על הכביש - עלול לגרום לחבלת ראש קשה ואפילו למוות.

הנאשם נהג ללא רישיון והוא עלול היה לפגוע במשתמשי הדרך וברכוש.

7. בהתחשב בחומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהם, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני קובע שמתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

8. לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות רבות בעבירות אלימות, רכוש- כולל פריצה לכלי רכב וגניבה מהם, עבירות כלפי שוטרים ועובדי ציבור, הפרת הוראה חוקית, סמים ועוד, והוא ריצה עונשי

מאסר.

ביום 03.07.16 הנאשם נדון בת"פ 49644-06-15 של בית משפט השלום באר - שבע ל- 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין שלא יעבור עבירה הכלולה בפרק י' לחוק העונשין, תשל"ז-1977; או עבירה בניגוד לסעיפים 192 או 288 לחוק העונשין. עבירת החבלה חמורה בה הורשע הנאשם, כלולה בפרק י' לחוק העונשין והיא נעברה בתוך תקופת התנאי, ועל כן היא מפעילה את המאסר על תנאי האמור.

9. בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם; בגילו המבוגר יחסית בהשוואה לגילאים הרגילים של הנאשמים המבצעים עבירות של גניבת רכב; ובעובדה כי הוא ביצע את המעשים מבלי להירתע למרות שהמתלונן ראה אותו וזיהה אותו; וכאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי; נראה לי כי קיים חשש שהנאשם ישוב ויבצע עבירות דומות ויש צורך בהרתעתו מכך.

הקלות היחסית של ביצוע עבירת גניבת רכב; הקושי לאתר את גנבי הרכב ואת הרכבים שנגנבו; הנזק הישיר שנגרם מגניבת רכב; והנזק הכלכלי הרחב שנגרם לציבור; מעלה את הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות אלה.

10. אל מול מרכיבי החומרה שהוזכרו, ניצבים נתוני הנאשם, ובהם, גילו, נסיבותיו האישיות, ומצבו הנפשי - אין חולק כי במהלך מעצרו הוא אושפז ושהה במב"ן - הגורמים לכך שקושי המאסר עבור הנאשם יהיה גדול מהרגיל. וכן, הודאת הנאשם, ייתור הצורך בהעדת העדים ובמיוחד המתלונן, החיסכון בזמן שיפוט ובתשומות הכרוכות בניהול המשפט עד תום, ולקחת האחריות על מעשיו.

11. נוכח כל האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. אני מפעיל את עונש המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 49644-06-15. הנאשם ישא חודשיים מתקופת המאסר על תנאי במצטבר למאסר כאן וחודשיים בחופף.

תקופת המאסר הכוללת שעל הנאשם לשאת הינה 22 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ד. פיצוי לנפגע העבירה בסך 10,000 ₪.

ה. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' סיוון תשע"ט, 06 יוני 2019, בנוכחות הצדדים.